

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/327/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120239964
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrik Kvašňovský
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6120239964.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 53 255 739, proti povinnému: N. C., H.. X.X.XXXX, R. C. D. XX, XXX XX D., o vymoženie 771,19 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Paula Miššíková, so sídlom exekútorského úradu Pod Katrušou č. 13, 949 05 Nitra, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.
- II. Súd povinnému náhradu trov n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 13.2.2020, domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 771,19 Eur s príslušenstvom, a to na základe rozhodcovského rozsudku sp. zn. K. XXXXX/XX T. M. X.X.XXXX, vykonateľného dňa 3.12.2019.
2. Poverením zo dňa 17.4.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Paula Miššíkovú, so sídlom exekútorského úradu Pod Katrušou č. 13, 949 05 Nitra, ktorý ju vedie pod spisovou značkou XXXEX XXX/XX.
3. Upovedomenie o začatí exekúcie prevzal povinný dňa 7.5.2020. Súdny exekútor predložil dňa 2.3.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.
4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že predmetný exekučný titul rozhodcovský rozsudok č. K. XXXXX/XX T. M. X.X.XXXX vydaný Stálym rozhodcovským súdom v Bratislave je neplatný a nulitný exekučný titul a predmetná exekúcia sa musí zastaviť v celom rozsahu. Návrh odôvodnil tvrdením, že súdy v SR zastavujú exekúcie, kde je exekučný titul rozhodcovský rozsudok. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinným v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Povinný dal do pozornosti súdu Uznesenia súdov - Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoE/144/2017 zo dňa 31.10.2017, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 1CoE/386/2012 zo dňa 18.9.2012, rozhodnutie NS SR z 21. marca 2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012, rozhodnutie NS SR z 18. septembra 2012, sp. zn. 5Cdo 230/2011, Uznesenie NS SR pod sp. zn. 24XECdo/5/2016 zo dňa 31.05.2017, kde Najvyšší súd riešil dovolanie oprávneného voči Uzneseniu Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 24Er/733/2008, kde súd zastavil exekúciu a odôvodnil to nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, uznesenia Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 31Ek/I111/2018, 70Ek/1480/2018, 36Ek/1204/2022, 24Ek/889/2020, 38Ek/797/2022 a iné. Na základe uvedených skutočností povinný žiadal súd, aby predmetnú exekúciu zastavil, a zároveň aby oprávnený nahradil trovy exekúcie v celom rozsahu

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom právneho zástupcu zo dňa 26.1.2023 uviedol, že predmetný Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2019 a vykonateľnosť dňa 03.12.2019. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného (povinného) nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov na príslušnom súde. Oprávnený zároveň poukázal na § 41 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Podľa § 41 ods. 2 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa odseku 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu. Z vyššie uvedeného podľa názoru oprávneného vyplýva, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu SR, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Zároveň oprávnený uviedol, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom alebo inom konaní. Súd, ktorý koná vo veci exekúcie je príslušný konať iba ako exekučný súd, z čoho vyplýva, že exekučný súd nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Ak by exekučný súd meritórne skúmal súlad plnenia, na ktoré zaväzuje rozhodcovský rozsudok, či je v súlade s hmotným právom, pôsobil by exekučný súd ako súd konajúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom, čiže ako súd tretej inštancie. Takýto výklad je neprípustný najmä z dôvodu, že platný právny poriadok SR neupravuje takýto postup exekučného súdu, keďže mu nezveruje právomoc konať vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku ako súdu, ktorý rozhoduje vo veci samej, a teda napríklad nemá právomoc vykonať vo veci samej dokazovanie alebo právomoc rozsudok zrušiť alebo zmeniť jeho výrok. Práve absencia takejto právomoci exekučného súdu v kombinácii s prípadným rozhodnutím o zastavení exekúcie predstavuje bezprostredný zásah do práva oprávneného na súdnu a inú právnu ochranu. Vznikla by situácia kedy oprávnený ako aj povinný by boli viazaní právoplatným rozhodnutím, bez možnosti vec znovu prejednať, bez možnosti oprávneného priznané právo nútene vymôcť. Takýto stav by bol zjavne v rozpore s ustálenou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu SR, ktoré konštantne judikujú, že ústava, resp. dohovor chráni „nie teoretické a iluzórne práva, ale práva konkrétne a účinné“ (I. ÚS 5/02, ÚS SR), resp. práva, ktoré sú „praktické a efektívne“, t. j. práva, ktorých sa dá reálne domáhať, nie práva, ktoré majú v praxi iba iluzórnu povahu a iluzórne účinky (mutatis mutandis, rozsudok ESLP vo veci Hutten-Czapska proti Poľsku, § 168). Zároveň oprávnený namieťa, že podkladom na rozhodnutie Stáleho rozhodcovského súdu bola okrem iného spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 09.11.2018, a nie rozhodcovská doložka dojednaná vo všeobecných obchodných podmienkach pôvodného veriteľa, ako uvádza povinný vo svojom vyjadrení zo dňa 15.08.2022. Povinný svojím vlastnoručným podpisom Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyjadril súhlas s jej uzatvorením, ktorá umožňuje, aby prípadné spory zo zmluvných vzťahov s dodávateľom rozhodoval Stály rozhodcovský súd. Povinný sa slobodne rozhodol uzavrieť s oprávneným Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola samostatným dokumentom a nebola súčasťou Dohody o výsledku mediácie. Oprávnený zastáva názor, že predmetná Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie, pričom jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním povinný nemal možnosť oboznámiť. Vzhľadom na to, že osobitný zákon umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa osobitného zákona nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. V súvislosti s úvahami povinnej o tom, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, oprávnený poukazuje na ustanovenie § 3 ods. 6 ZSRK, v zmysle ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uvedené len potvrdzuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Oprávnený zdôrazňuje, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej zo zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 61k ods. 1 ako aj v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2.

9. Súd v danej veci zistil, že exekučné konanie začalo dňa 13.2.2020 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu a samotná exekúcia začala dňom 17.4.2020, kedy bolo doručené poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Povinný podľa doručienky nachádzajúcej sa v spise prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie dňa 7.5.2020. Návrh na zastavenie exekúcie bol podaný na poštovú prepravu dňa 7.9.2022. V dôsledku uvedeného možno konštatovať, že návrh bol podaný po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie povinnému podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. tento návrh nemal odkladný účinok na výkon exekúcie.

10. V ustanovení § 61k ods. 3 Exekučného poriadku citovanom vyššie je vyjadrená tzv. „koncentračná zásada konania“, v zmysle ktorej exekučný súd neprihliada na skutočnosti, ktoré povinný neuplatnil v návrhu na zastavenie včas. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (v tomto prípade podanom po uplynutí doby cca dva roky a necelé 3 mesiace) musí povinný uplatniť všetky skutočnosti, ktoré môže ku dňu podania návrhu uplatniť. V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie však môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, súd na ňu neprihliadne.

11. V danom prípade povinný namieta nulitu rozhodcovského rozsudku, pričom povinný neuvádza konkrétne dôvody týkajúce sa daného exekučného titulu a neprikladá žiadne konkrétne dôkazy. Z uvedeného vyplýva, že povinnému nič nebránilo v tom, aby uvedenú právnu skutočnosť uplatnil u súdneho exekútora pred uplynutím 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, t. j. do dňa 22.5.2020. Vzhľadom na uvedené povinný namietanú skutočnosť neuplatnil v zmysle koncentračnej zásady konania včas, pričom z tohto dôvodu exekučný súd na tvrdenia uvedené v návrhu na zastavenie nesmie prihliadať.

12. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému

13. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nakoľko povinný neuplatnil skutočnosti tvrdené v návrhu včas, návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

14. Exekučný súd nad rámec uvedeného konštatuje, že ak by bol návrh povinného podaný v zákonnej lehote, súd by ho zamietol ako neodôvodnený. Rozsiahle obsahovo neprepojené citácie z obsahovo rôznych uznesení súdov, ktoré riešia obsahovo rozdielne prípady, bez konkrétnej právnej argumentácie, nemožno považovať za odôvodnenie návrhu na zastavenie exekúcie. Súd preskúmaval súlad rozhodcovskej zmluvy (nie doložky, ako uviedol povinný) s ustanoveniami zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní po doručení návrhu na vykonanie exekúcie, pričom výsledkom súdneho preskúmania bolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

15. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

16. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

17. V zmysle ustanovenia § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, možno oprávnenému uložiť náhradu vynaložených trov v prípade ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného. Vzhľadom na to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd návrh povinného na zastavenie

exekúcie zamietol a zároveň ani nepreukázal žiadne účelne vynaložené trovy, ktoré v exekučnom konaní platil v súvislosti s návrhom na zastavenie, súd povinnému náhradu trov nepriznal.

18. Oprávnený si neuplatnil nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, preto súd o ňom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.